

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>Europejski tytuł egzekucyjny

Europejski tytuł egzekucyjny

Informacje krajowe i formularze online na potrzeby rozporządzenia nr 805/2004

Informacje ogólne

Rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych

Rozporządzenie ma zastosowanie w obrocie prawnym pomiędzy wszystkimi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, za wyjątkiem Danii.

W Rozporządzeniu, przy zachowaniu pewnych warunków, przyjęto zasadę rezygnacji ze stosowania środków pośrednich podejmowanych przed wykonaniem orzeczenia w Państwie Członkowskim, w którym wnosi się o wykonanie, a które były do tej pory niezbędne w odniesieniu do orzeczeń wydanych w innych Państwach Członkowskich przy możliwym do zweryfikowania niekwestionowaniu przez dłużnika rodzaju lub wysokości roszczenia pieniężnego. Warunki te dotyczą głównie doręczania dokumentów w przypadku wyroków zaocznych. Zniesienie procedury uznawania orzeczeń sądów zagranicznych (exequatur) stwarza wierzycielom możliwość szybszej i skuteczniejszej wykonalności orzeczeń za granicą bez konieczności występowania do sądów Państwa Członkowskiego, w którym orzeczenie ma zostać wykonane oraz bez przeprowadzania czasochłonnych i kosztownych procedur.

Rozporządzenie przewiduje sześć standardowych formularzy.

W europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” można znaleźć informacje dotyczące stosowania rozporządzenia oraz program on-line ułatwiający wypełnienie formularzy.

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Ciekawe strony

[Europejski tytuł egzekucyjny](#)

[Przewodnik praktyczny dotyczący zastosowania rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego](#) (1141 Kb)

ARCHIWALNA strona europejskiego atlasu sądowego (zamknięta 30 września 2017 r.)

Ostatnia aktualizacja: 19/02/2019

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

Europejski tytuł egzekucyjny - Belgia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

W przypadku postępowania w sprawie sprostowania lub uchylecia, o którym mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, wniosek należy skierować do prezesa organu sądowego, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. Jeżeli sprawa dotyczy zaświadczenia wydanego na podstawie dokumentu urzędowego, wniosek należy skierować do notariusza, który wystawił zaświadczenie. Zaświadczenie traci moc w przypadku gdy prezes lub notariusz dokonają jego sprostowania lub uchylecia. Po usunięciu istotnego błędu (w przypadku sprostowania) lub stwierdzenia przez wspomniane wyżej osoby, że spełnione zostały wszystkie przesłanki przewidziane w rozporządzeniu (w przypadku uchylecia) wydaje się nowe zaświadczenie, które zastępuje zaświadczenie sprostowane lub uchylone.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

W zależności od okoliczności sprawy w prawie belgijskim istnieje szereg środków zaskarżenia, które można wykorzystać w celu zaskarżenia orzeczenia.

- Po pierwsze, art. 1051 kodeksu sądowego (Code Judiciaire/Gerechtelijk Wetboek) przewiduje możliwość wniesienia apelacji od wyroku w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika (*signification*) lub w niektórych sprawach od jego doręczenia drogą pocztową przez sekretariat sądu (*notification*) zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu. Rozwiązanie to można zastosować w przypadku wydania wyroku przy stawiennictwie stron oraz wydania wyroku zaocznego.

- Po drugie, art. 1048 kodeksu sądowego przewiduje możliwość wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego w terminie miesiąca od jego doręczenia przez komornika lub w niektórych sprawach od jego doręczenia drogą pocztową przez sekretariat sądu zgodnie z art. 792 zdanie drugie i trzecie kodeksu.

- Jeżeli chodzi o wyroki prawomocne wydane przez sądy cywilne i karne w zakresie, w jakim te ostatnie orzekały w sprawach cywilnych, istnieje możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania (*requête civile*), o której mowa w art. 1133 kodeksu sądowego, w terminie 6 miesięcy od wykrycia okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, w celu uchylecia tych wyroków.

Terminy na wniesienie apelacji, sprzeciwu lub skargi o wznowienie postępowania nie mają wpływu na:

- wszelkie terminy przewidziane w bezwzględnie obowiązujących przepisach prawa ponadnarodowego i międzynarodowego;

- przepisy art. 50 kodeksu sądowego, które przewidują możliwość przywrócenia terminu zawitego w przewidzianych przez prawo okolicznościach;

- możliwość zastosowania zasady ogólnej prawa, potwierdzonej wielokrotnie w orzecznictwie belgijskiego Sądu Kasacyjnego, zgodnie z którą terminy na dokonanie czynności prawnych są przywracane w przypadku gdy strona nie mogła dokonać określonej czynności prawnej przed upływem terminu ze względu na siłę wyższą.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Na podstawie art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia do kopii orzeczenia oraz zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego należy dołączyć tłumaczenie zaświadczenia na język urzędowy miejsca wykonania, czyli na język francuski, niderlandzki lub niemiecki.

Wykaz właściwych języków jest dostępny w podręczniku dla agencji przyjmujących dokumenty na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych (europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych).

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

W Belgii organem wyznaczonym na potrzeby art. 25 rozporządzenia jest notariusz, który sporządził dokument urzędowy będący przedmiotem wniosku o wydanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

Ostatnia aktualizacja: 25/10/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Bułgaria

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Po zbadaniu sprawy sąd pierwszej instancji może sprostować bądź uchylić zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego roszczenia bezspornego (art. 619 ust. 4 kodeksu postępowania cywilnego).

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Dłużnik może wnieść do Najwyższego Sądu Kasacyjnego skargę kasacyjną na podstawie art. 19 rozporządzenia. Sąd rozpatrzy wniosek zgodnie z przepisami rozdziału 24 kodeksu postępowania cywilnego – „Uchylenie prawnie wiążących orzeczeń”.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Republika Bułgarii wyznacza język bułgarski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Właściwym organem jest sąd, na którego obszarze właściwości wydano dany instrument (art. 619 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Ostatnia aktualizacja: 15/01/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Czechy

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Sądy rejonowe (*okresní soudy*) na podstawie art. 167 ustawy nr 99/1963 (kodeks postępowania cywilnego) z późniejszymi zmianami.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Sądy rejonowe (*okresní soudy*) na podstawie art. 58 i art. 201-243g ustawy nr 99/1963 (kodeks postępowania cywilnego) z późniejszymi zmianami.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Język czeski

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Sądy rejonowe (*okresní soudy*).

Ostatnia aktualizacja: 25/09/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Niemcy

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Ustawa wdrażająca rozporządzenie (WE) nr 805/2004 w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (ustawa o wdrożeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego) wprowadza następujące przepisy do kodeksu postępowania cywilnego (niem. ZPO):

„§ 1081

Sprostowanie i uchylenie

(1) Wniosek na mocy art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 o sprostowanie lub uchylenie zaświadczenia sądowego składa się do sądu, który wydał dane zaświadczenie. Sąd wydaje postanowienie w sprawie wniosku. Wniosek o sprostowanie albo uchylenie zaświadczenia notarialnego bądź administracyjnego składa się do organu, który wydał dane zaświadczenie. Notariusz albo organ administracyjny bezzwłocznie przekazują wniosek do sądu okręgowego właściwego dla ich siedziby w celu wydania orzeczenia.

(2) Dłużnik może złożyć wniosek o uchylenie zaświadczenia w ciągu jednego miesiąca. Jeśli zaświadczenie ma być doręczone za granicą, termin ten wynosi dwa miesiące. Termin ten ma charakter ustawowy i rozpoczyna bieg w dniu, w którym nastąpiło doręczenie zaświadczenia, jednak nie wcześniej niż przed dostarczeniem tytułu, do którego odnosi się zaświadczenie. We wniosku o uchylenie należy uzasadnić, dlaczego tytuł został nadany w sposób oczywiście bezzasadny.

(3) § 319 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do sprostowania i uchylenia.”

§ 319 ust. 2 i 3 ZPO ma następujące brzmienie:

„§ 319

Sprostowanie orzeczenia

(1) ...

(2) Wzmiankę o sprostowaniu odnotowuje się na orzeczeniu oraz odpisach orzeczenia. Jeśli decyzja o sprostowaniu orzeczenia ma formę określoną w art. 130 lit. b), należy ją zapisać jako odrębny dokument elektroniczny. Dokument ten powinien być trwale powiązany z orzeczeniem.

(3) Na postanowienie o odrzuceniu wniosku o sprostowanie nie przysługują zażalenie; niezwłocznie po wydaniu postanowienia o sprostowaniu można złożyć zażalenie.”

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Na mocy obecnie obowiązujących niemieckich przepisów postępowania cywilnego dłużnik – zgodnie z zasadą ogólną, a nie tylko w wyjątkowych przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 – jest uprawniony do ubiegania się o kontrolę orzeczenia wydanego w związku z niewniesieniem sprzeciwu wobec wyroku bądź niestawieniem się (por. art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 805/2004).

a) Wyroki zaoczne i tytuły egzekucyjne

Na mocy § 338 ZPO dłużnik może wystąpić o uchylenie wyroku zaocznego. Taki sam środek odwoławczy można zastosować w przypadku wyroku wydanego w ramach postępowania nakazowego (por. § 700 ZPO w związku z § 338 ZPO). Wniosek składa się poprzez wniesienie zgłoszenia sprzeciwu do sądu, który prowadził postępowanie. Czas na wniesienie zgłoszenia sprzeciwu wynosi dwa tygodnie. Jest to termin ustawowy, którego bieg rozpoczyna się od momentu doręczenia postanowienia. Jeśli odwołanie jest dopuszczalne, postępowanie powraca do etapu sprzed wydania wyroku zaocznego. Na dopuszczalność odwołania nie wpływają powody niezakwestionowania roszczenia przez dłużnika ani jego niestawienia na posiedzenie sądu.

Jeśli w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 805/2004, oprócz niewłaściwego doręczenia dokumentów wszczynających postępowanie albo równoważnych wezwań do sądu nastąpiły również błędy w doręczeniu orzeczenia (na przykład jeśli w obu przypadkach dokumenty doręczono pod adres, pod którym dłużnik nie mieszkał od dłuższego czasu), sytuacja wygląda następująco: jeśli nie można udowodnić, że wyrok zaoczny lub tytuł egzekucyjny zostały doręczone we właściwy sposób albo jeśli ważność takiego doręczenia podważono na podstawie naruszenia zasadniczych reguł dotyczących doręczania, okres dwóch tygodni na zgłoszenie sprzeciwu rozpoczyna bieg dopiero od momentu, w którym dłużnik faktycznie otrzymał wyrok zaoczny lub tytuł egzekucyjny. Obok tego dłużnik zachowuje w dalszym ciągu prawo do złożenia wniosku o uchylenie orzeczenia. W przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) 805/2004, tzn. kiedy dokumenty doręczono w sposób właściwy, lecz dłużnik nie mógł zakwestionować roszczenia z powodu siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, za które nie ponosi żadnej winy, sytuacja wygląda następująco: jeśli przeszkoda zostanie usunięta odpowiednio wcześniej przed upływem terminu na złożenie wniosku o uchylenie orzeczenia, dłużnik może wykorzystać normalne środki odwoławcze, tzn. wnieść zażalenie (zob. powyżej). Na przykład, jeśli dłużnik nie mógł stawić się w sądzie z powodu wypadku drogowego, zazwyczaj w ciągu dwóch tygodni od momentu doręczenia wyroku może sam się odwołać albo wyznaczyć przedstawiciela, który zrobi to w jego imieniu. Jeśli przeszkody nadal utrzymują się po upływie terminu przysługującego na złożenie zażalenia, przepisy § 233 ZPO pozwalają dłużnikowi ubiegać się o przywrócenie postępowania do wcześniejszego etapu. Przepisy te nie ograniczają się do wystąpienia siły wyższej i umożliwiają stronie złożenie takiego wniosku, jeśli nie ze swojej winy nie mogła ona podjąć czynności w ustawowym terminie (lub innych szczególnych terminach). Wniosek o przywrócenie postępowania do wcześniejszego etapu musi być złożony w terminie dwóch tygodni od daty, w której przeszkoda została usunięta. Wniosek nie może być złożony po upływie ponad roku od zakończenia uchybionego terminu. Sąd właściwy do rozstrzygania wniosków o uchylenie orzeczenia (tzn. sąd pierwszej instancji) orzeka w sprawie wniosku, który również należy złożyć w ciągu dwóch tygodni.

Jeżeli dłużnik złożył dopuszczalny wniosek o uchylenie orzeczenia, lecz nie stawił się na kolejnym posiedzeniu, nie przysługują mu dalsze środki zaskarżenia zaocznego orzeczenia o odrzuceniu jego wniosku (zob. § 345 ZPO). Przysługuje mu jednak ograniczone prawo do wniesienia odwołania. Zgodnie z § 514 ust. 2 ZPO w takich przypadkach może on wesprzeć się w swoim odwołaniu na fakcie, że brak stawiennictwa nie był wynikiem niedbalstwa. Ogólne ograniczenie dopuszczalności środków odwoławczych (por. § 511 ust. 2 ZPO) nie ma w tym przypadku zastosowania. Odwołanie składa się poprzez wniesienie pisma odwoławczego do sądu odwoławczego. Odwołanie należy złożyć w ciągu miesiąca; jest to termin ustawowy, który rozpoczyna się w chwili doręczenia orzeczenia w pełnej formie, jednak nie później niż pięć miesięcy od dnia wydania orzeczenia. Ponieważ jest to termin ustawowy, dłużnik może wnioskować o przywrócenie postępowania do wcześniejszego etapu na mocy § 233 ZPO, jeżeli nie ze swej winy nie był w stanie dotrzymać terminu na wniesienie odwołania.

b) Orzeczenia zgodnie z przedłożoną argumentacją.

Jeżeli dłużnik nie stawi się na rozprawę, a sąd – zamiast wydać wyrok zaoczny – na wniosek powoda wyda orzeczenie zgodnie z przedłożoną mu argumentacją (zob. § 331a ust. 2 ZPO), od orzeczenia tego przysługuje odwołanie. Zgodnie z § 511 ZPO odwołanie można złożyć w przypadku, gdy wartość roszczenia przekracza 600 EUR lub gdy sąd pierwszej instancji zezwolił na wniesienie odwołania ze względu na przesłanki o podstawowym znaczeniu (art. 511 ust. 4 ZPO). W kwestii formalnych wymogów dotyczących odwołania oraz prawa do przywrócenia postępowania do wcześniejszego etapu, należy zapoznać się z informacjami podanymi powyżej.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Ustawa o wdrożeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego dodała następujące przepisy do ZPO:

„§ 1083

Tłumaczenie

Jeśli od wierzyciela wymaga się dostarczenia tłumaczenia na mocy art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 805/2004, musi być ono sporządzone w języku niemieckim i poświadczone przez osobę upoważnioną do wykonywania tłumaczeń w jednym z państw członkowskich.”

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

W Niemczech dokumenty urzędowe do celów art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 są dokumentami podlegającymi wykonaniu, sporządzanymi przez notariuszy oraz urzędy ds. młodzieży. Ustawa o wdrożeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego dodaje do ZPO nowy § 1079, którym powierza się obowiązki organu wydającego zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego do celów art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 urzędowi, który odpowiada za wydanie odpisu zaświadczenia podlegającego wykonaniu (por. § 724 ZPO). Przepisy te mają następujące brzmienie:

„§ 1079

Właściwość

Zaświadczenia na mocy:

1. art. 9 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1 oraz

2. art. 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. L 143, s. 15), mogą być wydawane przez sądy, organy lub notariuszy, którzy odpowiadają za wydanie odpisu zaświadczenia podlegającego wykonaniu.”

Zgodnie z § 797 ust. 2 ZPO podlegający wykonaniu odpis aktu notarialnego (a zatem zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego) wydaje notariusz, który jest w posiadaniu samego aktu; jeśli akt ten przechowywany jest przez inny organ, ten organ będzie właściwy. Zazwyczaj akt posiada notariusz, który go poświadczył.

Zgodnie z art. 60 ust. 3 lit. I) księgi VIII (Pomoc socjalna dla dzieci i młodzieży) kodeksu socjalnego urząd ds. młodzieży, na który nałożono obowiązek poświadczania dokumentów, jest właściwy do wydawania podlegających wykonaniu odpisów dokumentów dotyczących pomocy socjalnej dla młodzieży. W rezultacie urząd ds. młodzieży, który wydał dokument urzędowy, jest także właściwy do wydawania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

Ustawa o wdrożeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego wyjaśnia również przepisy poprzez rewizję art. 60 ust. 3 pkt. 1 księgi VIII kodeksu socjalnego.

W kwestii właściwości do wydawania podlegających wykonaniu odpisów wszyscy niemieccy notariusze oraz urzędy ds. młodzieży mogą z zasady wydawać zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego. Ponieważ w Niemczech jest ok. 8 000 notariuszy i kilkaset urzędów ds. młodzieży, wydaje się, że niewłaściwe byłoby sporządzanie ich pełnego wykazu do opublikowania w Dzienniku Urzędowym. Co więcej, koszt aktualizacji takiego wykazu byłby nieproporcjonalnie wysoki. W chwili obecnej rząd niemiecki wstrzymuje się od przekazania wykazu i zamiast tego przekazuje zawiadomienie do opublikowania w Dzienniku Urzędowym o przepisach wykonawczych określonych w § 1079 ZPO w związku z § 797 ust. 2 ZPO i z art. 60 ust. 3 pkt 1 księgi VIII kodeksu socjalnego. Informacja ta pozwala wierzycielom bez trudu odnaleźć organ właściwy do celów art. 25 rozporządzenia (WE) nr 805/2004.

Ponadto w znaczącej większości przypadków organem właściwym będzie organ, który wydał dokument urzędowy, jak zostało to już wyjaśnione powyżej.

Ostatnia aktualizacja: 09/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja

Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Estonia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

W Estonii wniosek o sprostowanie lub uchylenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia można złożyć w sposób określony w § 447 kodeksu postępowania cywilnego (RT I, 19.03.2015, 27).

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

W sytuacjach określonych w art. 19 ust. 1 wniosek może zostać złożony w Estonii zgodnie z § 415 kodeksu postępowania cywilnego.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Na potrzeby art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Estonia akceptuje zaświadczenia wydane w języku angielskim lub estońskim lub przetłumaczone na te języki.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Organem, o którym mowa w art. 25, jest sąd rejonowy w prowincji Harju.

Ostatnia aktualizacja: 13/08/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Grecja

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

W przypadku wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego postępowanie w sprawie sprostowania bądź uchylenia zaświadczenia jest określone w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 805/2004, przy czym to samo postępowanie ma zastosowanie do zaświadczenia, gdy dotyczy ono ugody sądowej (art. 24 ust. 3 rozporządzenia) lub dokumentów urzędowych (art. 25 ust. 3). W Grecji postępowanie w tych sprawach i postępowanie dotyczące ustalenia jurysdykcji jest uregulowane art. 933 kodeksu postępowania cywilnego, w którym wskazano sposób wnoszenia sprzeciwu co do zasadności tytułu egzekucyjnego. Orzeczenie o sprostowaniu lub uchyleniu zaświadczenia nie może jednak zostać zaskarżone, ponieważ art. 10 ust. 4 rozporządzenia ma zastosowanie przez analogię, przy czym zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 25 ust. 3 stosuje się go w ten sam sposób w przypadku zaświadczenia dotyczącego ugody sądowej i dokumentów urzędowych.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

W sytuacji gdy wyrok opatrzony europejskim tytułem egzekucyjnym podlega ponownemu zbadaniu, ponieważ dłużnik nie mógł przygotować się do obrony z powodu nieotrzymania wezwania do stawiennictwa w odpowiednim czasie lub siły wyższej, innymi słowy ze względu na okoliczności, na które nie miał wpływu, sprawę należy rozpatrzyć w trybie zastosowanym przez sąd, który wydał omawiany wyrok. Jest to postępowanie służące wniesieniu sprzeciwu ze względu na niemożliwość stawienia się w sądzie. Postępowanie to jest uregulowane w kodeksie postępowania cywilnego (art. 495 oraz art. 501 i następnne)

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Na potrzeby wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego, który jest wykonalny w jednym z państw członkowskich, zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia, akceptuje się wnioski sporządzone w języku greckim i angielskim.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Na potrzeby wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, czyli dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia, w związku z art. 904 ust. 2 lit. d) i lit. g) kodeksu postępowania cywilnego, właściwym organem jest osoba, która na podstawie prawa greckiego jest upoważniona do wydawania dokumentów podlegających wykonaniu; w przypadku aktów notarialnych tym organem jest notariusz sporządzający akt notarialny. W przypadku dokumentów, które przepisy prawa uznają za podlegające wykonaniu, ale które nie zostały wydane przez sąd, właściwym organem jest osoba, która wydała dokument, tak jak w przypadku aktów notarialnych.

Ostatnia aktualizacja: 25/11/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Hiszpania

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Postępowanie w sprawie sprostowania błędów w zaświadczeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 805/2004, zostało uregulowane w trzech pierwszych ustępach art. 267 ustawy organicznej nr 6/1985 z dnia 1 lipca 1985 r. o władzy sądowniczej (*Ley Orgánica del Poder Judicial*).

Postępowanie w sprawie uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 805/2004, przeprowadza się zgodnie z przepisami dotyczącymi zażalenia (*recurso de reposición*) określonymi w ustawie 1/2000 z dnia 7 stycznia 2000 r. o postępowaniu cywilnym (*Ley de Enjuiciamiento Civil*).

W odniesieniu do zaświadczeń europejskiego tytułu egzekucyjnego wydanych na podstawie dokumentów urzędowych, notariusz prowadzący sprawę jest zobowiązany sprawdzić, czy nie wystąpiły istotne błędy lub czy spełniono wszystkie wymogi dotyczące wydawania zaświadczeń oraz przesłać wniosek o sprostowanie ze względu na wystąpienie istotnego błędu lub wniosek o uchylenie zaświadczenia zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 805/2004.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Kontrolę w wyjątkowych przypadkach, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 805/2004, można przeprowadzić w drodze uchylenia prawomocnego wyroku na wniosek pozwanego, który nie wdał się w spór (art. 501 ustawy nr 1/2000 z dnia 7 stycznia 2000 r. o postępowaniu cywilnym).

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. c) akceptowanym językiem jest język hiszpański.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Zaświadczenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 oraz w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 805/2004, wydaje właściwy notariusz lub osoba, która z mocy prawa go zastępuje lub przejmuje po nim obowiązki.

Ostatnia aktualizacja: 12/03/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Francja

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Wniosek o sprostowanie tytułu egzekucyjnego w rozumieniu art. 10 ust. 2, w przypadku wystąpienia istotnego błędu, lub wniosek o uchylenie takiego tytułu, jeżeli został on wydany bezzasadnie, należy skierować do dyrektora kancelarii sądu, który wydał dany dokument.

Oddalenie wniosku o sprostowanie lub uchylenie może być przedmiotem zaskarżenia w formie wniosku skierowanego do prezesa sądu.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Procedura kontroli orzeczenia, o której mowa w art. 19, to postępowanie zwykle mające zastosowanie do wydawania orzeczeń przez sąd, który wydał pierwotny tytuł egzekucyjny.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Języki akceptowane do celów rejestracji europejskich tytułów egzekucyjnych przesyłanych przez wierzycieli organom francuskim to francuski, angielski, niemiecki, hiszpański i włoski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Organami, o których mowa w art. 25 rozporządzenia, są notariusz lub osoba prawna posiadająca kancelarię notarialną, który to notariusz lub która to osoba przechowuje oryginał otrzymanego dokumentu.

Ostatnia aktualizacja: 02/07/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Chorwacja

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Wniosek o sprostowanie lub uchylenie zaświadczenia wydanego przez sąd należy wnieść do:

- sądu, który wydał zaświadczenie.

Wniosek o sprostowanie lub stwierdzenie nieważności dokumentu urzędowego sporządzonego przez notariusza, organ administracji bądź osobę fizyczną lub prawną wykonującą zadania publiczne należy wnieść do:

- organu lub osoby sporządzających dokument, które mają obowiązek przesłać go następnie do właściwego sądu rejonowego określonego na podstawie siedziby/miejsca zamieszkania, tak aby sąd ten mógł wydać wiążące orzeczenie.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Na podstawie art. 19 ust. 1 rozporządzenia postępowanie na potrzeby ponownego zbadania orzeczenia w Republice Chorwacji jest określone w ustawie o postępowaniu cywilnym (*Zakon o parničnom postupku*) – (*Narodne novine* (NN; Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji) nr 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – tekst jednolity, 25/13 i 28/13).

Te postępowania obejmują:

- wniosek o przywrócenie terminu (*prijedlog za povrat u prijašnje stanje*) (art. 117-122a ustawy o postępowaniu cywilnym). Wniosek należy wnieść w terminie ośmiu dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o tym, że przyczyna niedochowania terminu przestała istnieć; jeżeli strona dowiedziała się o tym później, termin ten zaczyna biec od dnia, w którym strona dowiedziała się, że przyczyna niedochowania terminu przestała istnieć. Wniosku o przywrócenie terminu nie można wnieść po upływie dwóch miesięcy od daty, w której należało dokonać czynności (w postępowaniu przed sądem rejonowym) bądź po upływie 30 dnia od tej daty (w postępowaniu przed sądem handlowym).

- wznowienie postępowania (*ponavljanje postupka*) (art. 421-432 ustawy o postępowaniu cywilnym). Skargę o wznowienie postępowania należy wnieść w terminie 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę wniesienia skargi albo od dnia, w którym doręczono jej orzeczenie sądowe.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Język chorwacki. Tłumaczenia na język chorwacki muszą być poświadczone przez tłumacza uprawnionego do poświadczania dokumentów w jednym z państw członkowskich.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Właściwe sądy, organy administracji, notariusze, osoby fizyczne i prawne wykonujące zadania publiczne –uprawnione do wydawania tytułów egzekucyjnych w przypadku roszczeń bezspornych na podstawie obowiązującego prawa krajowego.

Ostatnia aktualizacja: 05/07/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Włochy

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Przewidzianym w prawie włoskim postępowaniem w sprawie sprostowania europejskiego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 2, jest postępowanie w sprawie sprostowania błędu o zasadniczym znaczeniu (*rettifica di errore materiale*). Postępowanie to regulują art. 287 i nast. kodeksu postępowania cywilnego.

Przewidzianym w prawie włoskim postępowaniem w sprawie uchylenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, o którym mowa w art. 10 ust. 2, jest postępowanie prowadzone przed odpowiednią izbą sądu (*revoca in camera di consiglio*). Postępowanie to regulują art. 737 i nast. kodeksu postępowania cywilnego. Postępowanie wszczyna się przez wniesienie apelacji; w jego wyniku zapada wyrok z uzasadnieniem wydany przez odpowiedni skład orzekający. Możliwe jest przeprowadzenie rozprawy.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Zgodnie z prawem włoskim środki kontroli orzeczeń, o których mowa w art. 19 ust. 1, obejmują zwyczajne środki zaskarżenia (art. 323 i nast. kodeksu postępowania cywilnego: apelację (*appello*) i kasację (*ricorso per cassazione*), a także nadzwyczajny środek zaskarżenia (art. 395 kodeksu postępowania cywilnego).

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Językiem akceptowanym na potrzeby art. 20 ust. 2 lit c) jest język włoski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Organem, o którym mowa w art. 25 jest sąd (*tribunale*)

Ostatnia aktualizacja: 03/01/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Cypr

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Postępowanie w sprawie sprostowania jest tożsame z postępowaniem na podstawie przepisów postępowania cywilnego. Europejski tytuł egzekucyjny może zostać sprostowany, jeżeli wystąpił istotny błąd lub istnieją różnice między wyrokiem a zaświadczeniem.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Postępowania dotyczące kontroli orzeczeń mogą być wszczynane na podstawie przepisów postępowania cywilnego. Zgodnie z rozporządzeniem 48 wszystkie wnioski muszą być wnoszone na piśmie oraz doręczane zainteresowanym stronom przynajmniej na 4 dni przed datą posiedzenia. Do celów wniesienia wniosku można wykorzystać formularz zamieszczony w załączniku VI do rozporządzenia.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Język grecki i angielski

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Nie dotyczy. W cypryjskim systemie prawnym nie ma instrumentów prawnych objętych zakresem art. 4 rozporządzenia.

Ostatnia aktualizacja: 18/04/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Łotwa

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Jeżeli chodzi o informacje o przepisach prawa krajowego wdrażających stosowanie art. 10 ust. 2 rozporządzenia, które ustanawiają postępowanie służące sprostowaniu lub cofnięciu zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego, organy łotewskie wskazują, że przepisy wdrażające art. 10 ust. 2 zawarto w art. 5431 i art. 5451 kodeksu postępowania cywilnego.

„Art. 5431. Sprostowanie błędów w tytułach egzekucyjnych Unii Europejskiej

(1) Na wniosek strony postępowania sąd, który wydał wyrok lub postanowienie, może sprostować błędy w zaświadczeniu Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego na podstawie art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) [nr 805/2004](#), w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) [nr 2201/2003](#), na podstawie rozporządzenia Rady (WE) [nr 2201/2003](#) lub w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#), na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) [nr 606/2013](#). Sąd może również z urzędu sprostować błędy w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#).

(2) Aby złożyć wniosek o sprostowanie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego, należy skorzystać z formularza, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) [nr 805/2004](#).

(3) Sprostowanie błędów podlega kontroli sądowej na rozprawie po uprzednim zawiadomieniu stron. Niestawiennictwo stron nie tamuje rozpoznania przez sąd tej kwestii.

(4) Błędy w tytułach egzekucyjnych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, sąd sprostuje postanowieniem.

(5) Na postanowienie sądu o sprostowaniu błędów w tytule egzekucyjnym przysługuje zażalenie.

„Art. 5451. Cofnięcie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#)

(1) Na wniosek strony postępowania posługującej się formularzem, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) [nr 805/2004](#), sąd, który wydał wyrok lub postanowienie, może cofnąć zaświadczenie Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego na podstawie art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) [nr 805/2004](#).

(11) Na wniosek jednej ze stron postępowania albo z urzędu, korzystając z zaświadczenia, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#), sąd, który wydał postanowienie, może cofnąć zaświadczenie, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#), na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#).

(2) Wniosek o cofnięcie zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego lub zaświadczenia, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [nr 606/2013](#), podlega kontroli sądowej na rozprawie po uprzednim zawiadomieniu o tym stronom. Niestawiennictwo stron nie tamuje rozpoznania przez sąd tej kwestii.

(3) Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Jeżeli chodzi o wdrożenie art. 19 ust. 1 rozporządzenia, dodatkowych przepisów w prawie krajowym nie ustanowiono, ponieważ na Łotwie przepisy te zawarte są w kodeksie postępowania cywilnego.

„Art. 51. Przywracanie terminów procesowych

(1) Na wniosek strony postępowania sąd przywraca uchybiony termin procesowy, o ile uzna okoliczności uchybienia tego terminu za uzasadnione.

(2) Przywracając uchybiony termin procesowy, sąd dopuszcza również dokonanie spóźnionej czynności procesowej.

Art. 52 Przedłużenie terminów procesowych

Na wniosek strony postępowania termin określony przez sąd może zostać przedłużony.

Art. 53 Rozpoznawanie wniosków o przedłużenie albo przywrócenie terminu procesowego

(1) Pismo z wnioskiem o przedłużenie albo przywrócenie uchybionego terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana. Wniosek taki sąd rozpoznaje w procedurze pisemnej. Przed rozpoznaniem w procedurze pisemnej wniosku o przedłużenie albo przywrócenie uchybionego terminu sąd powiadamia stronę o tej czynności, przysyłając im odpis tego wniosku.

(2) Do wniosku o przywrócenie terminu procesowego dołącza się dokumenty wymagane do dokonania czynności procesowej. Wniosek ten wymaga również uzasadnienia.

(3) Termin określony przez sąd jednoosobowo może zostać przedłużony przez sąd w składzie jednoosobowym.

(4) Na postanowienie o odrzuceniu przez sąd wniosku o przedłużenie albo przywrócenie terminu przysługuje zażalenie.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Łotwa wskazuje język łotewski jako język akceptowany dla przyjmowania i wydawania zaświadczenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Na Łotwie nie ma instytucji uprawnionych do sporządzania dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 25 rozporządzenia.

Ostatnia aktualizacja: 05/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Litwa

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (zwanego dalej „rozporządzeniem”) Ministerstwo Sprawiedliwości Litwy niniejszym przekazuje informacje dotyczące procedur odwoławczych, języka oraz organów, o których mowa w art. 30. Jednocześnie załączamy tekst odpowiedniej ustawy Republiki Litewskiej wdrażającej rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 7 maja 2005 r.) (zwanej dalej „ustawą”) oraz kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Dziennik Ustaw nr 36-1340 z dnia 6 kwietnia 2002 r.; Dziennik Ustaw nr 42 z dnia 24 kwietnia 2002 r.) (zwanego dalej „kodeksem”). Sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może na wniosek zainteresowanej strony dokonać jego sprostowania (zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, art. 5 ust. 1 ustawy i art. 648 ust. 6 kodeksu). Sprostowania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego można dokonać w sądzie okręgowym w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego. Wniosek o sprostowanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie podlega opłacie skarbowej.

Sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może je uchylić w drodze postanowienia (zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, art. 5 ust. 2 ustawy). Uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentu urzędowego można dokonać w sądzie okręgowym w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego. Wniosek o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego nie podlega żadnej opłacie skarbowej.

Artykuł 5 ustawy ma następujące brzmienie:

„Artykuł 5. Sprostowanie albo uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

1. W przypadku gdy wskutek literówki lub innego błędu zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego różni się od orzeczenia sądu lub dokumentu urzędowego, przepisy art. 648 ust. 6 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej stosuje się *mutatis mutandis* w celu sprostowania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego.

2. W okolicznościach, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, sąd, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, może w drodze postanowienia uchylić zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego lub wstrzymać jego uchylenie.

3. Wnioski przedłożone przez strony dotyczące spraw, o których mowa w niniejszym artykule, nie podlegają opłacie skarbowej.

4. Przepisy niniejszego artykułu mają również zastosowanie w przypadku, gdy do sądu okręgowego w miejscu właściwym dla kancelarii notariusza, który sporządził akt wykonawczy do dokumentu urzędowego, wpłynie wniosek o sprostowanie albo uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego wydanego zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2 niniejszej ustawy.”

Artykuł 648 ust. 6 kodeksu ma następujące brzmienie:

„W przypadku popełnienia literówki lub innego błędu podczas wydawania aktu wykonawczego na wniosek zainteresowanej strony instytucja wydająca akt dokonuje jego korekty.”

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Poniżej podajemy tekst odpowiedniej ustawy Republiki Litewskiej wdrażającej rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 7 maja 2005 r.) (zwanej dalej „ustawą”) oraz kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Dziennik Ustaw nr 36-1340 z dnia 6 kwietnia 2002 r.; Dziennik Ustaw nr 42 z dnia 24 kwietnia 2002 r.) (zwanego dalej „kodeksem”).

Na podstawie uzasadnionego wniosku strony nieobecnej na rozprawie, złożonego w ciągu 20 dni od daty wydania wyroku zaocznego, wyrok zaoczny wydany przez sąd może zostać poddany kontroli (zgodnie z art. 78 kodeksu termin 20 dni może zostać przedłużony dla osób, które nie mogły go dochować z przyczyn, które sąd uzna za istotne). Po otrzymaniu wniosku sąd przesyła go wraz z kopiami jego załączników do wszystkich stron i osób trzecich, informując je, iż mają prawo do złożenia pisemnych uwag w ciągu 14 dni. Sąd rozpatruje wniosek w ramach procedury pisemnej w ciągu 14 dni przewidzianych na składanie uwag. Jeśli po rozpatrzeniu wniosku sąd uzna, że strona nie stawiała się na przesłuchanie z istotnych przyczyn, o których nie mogła na czas poinformować sądu, a wniosek dotyczy dowodów, które mogą mieć wpływ na legalność i ważność przedmiotowego wyroku zaocznego, sąd wycofa wyrok zaoczny i dokona przeglądu sprawy.

Gdy sprawa rozpatrywana jest według procedury dokumentowej (rozdział XXII kodeksu) oraz uzasadniają to istotne powody, sąd jest upoważniony do przedłużenia terminu przysługującego pozwanemu na złożenie sprzeciwu na mocy art. 430 ust. 5 kodeksu. Natomiast jeśli sprawa jest rozpatrywana według zasad zawartych w rozdziale XXIII kodeksu (szczególny charakter spraw związany z wydaniem postanowienia sądu), sąd może pod warunkiem występowania istotnych powodów przedłużyć termin przysługujący pozwanemu na złożenie sprzeciwu wobec roszczenia wierzyciela na mocy art. 439 ust. 2 kodeksu.

Artykuł 287 kodeksu:

"1. Strona nieobecna podczas rozprawy sądowej jest uprawniona do wniesienia wniosku o kontrolę wyroku zaocznego do sądu, który taki wyrok wydał, w ciągu 20 dni od daty wydania wyroku.

2. Wniosek taki zawiera:

- 1) nazwę sądu, który wydał wyrok zaoczny;
- 2) dane wnioskodawcy;
- 3) okoliczności niestawienia się przez wnioskodawcę na rozprawie sądowej oraz niepoinformowania sądu o istotnym charakterze przyczyn niestawiennictwa przed datą rozprawy, w tym dowody na potwierdzenie tych okoliczności;
- 4) okoliczności, które mogą mieć wpływ na legalność i ważność wyroku oraz wszelkie dowody na potwierdzenie tych okoliczności;
- 5) szczegóły dotyczące przedmiotu wniosku;
- 6) wykaz dokumentów załączonych do wniosku;
- 7) podpis wnioskodawcy i datę sporządzenia wniosku.

3. Biorąc pod uwagę liczbę stron sprawy i osób trzecich, wnioskodawca dostarcza sądowi odpowiednią liczbę kopii wniosku i załączników.

4. Błędy we wniosku usuwa się zgodnie z procedurą usuwania błędów z rozszczeń.

5. W przypadku złożenia zażaleń oraz wniosków o kontrolę wyroku zaocznego w tej samej sprawie, w pierwszej kolejności rozpatruje się wnioski o kontrolę wyroku zaocznego oraz innych postanowień sądu wydanych w odniesieniu do tego wyroku."

Artykuł 430 ust. 5 kodeksu:

„W przypadku, gdy sprzeciw został wniesiony po upływie terminu obejmującego 20 dni lub gdy nie spełnia on warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, sąd odmawia przyjęcia takiego sprzeciwu. Na postanowienie sądu, w którym sąd odmawia przyjęcia sprzeciwu, przysługuje odrębne zażalenie. W przypadku istotnych przyczyn uchybienia terminu przez pozwanego sąd może na wniosek strony przedłużyć ten termin.”

Artykuł 439 ust. 2 kodeksu:

„Sprzeciw dłużnika dotyczący rozszczenia wierzyciela składa się w formie pisemnej w ciągu 20 dni od daty doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o postanowieniu sądu. Sprzeciw musi spełniać ogólne wymogi w zakresie treści i formy dotyczące dokumentów proceduralnych, z wyjątkiem wymogu wskazania powodów. W przypadku, gdy z istotnych powodów dłużnik wnosi sprzeciw po upływie terminu, o którym mowa w niniejszym ustępie, sąd może na wniosek dłużnika przedłużyć termin na wniesienie sprzeciwu. Od postanowienia sądu, w którym sąd odrzucił taki wniosek, dłużnikowi przysługuje odrębne zażalenie.”

Artykuł 78 ust. 1 kodeksu:

„Osoby, który nie dochowały terminu określonego w ustawie lub narzuconego przez sąd z przyczyn, które sąd uzna za istotne, mogą uzyskać przedłużenie takiego terminu.”

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy#_ftn1[1] językiem, jakiego należy używać do celów art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, jest język litewski.

Artykuł 2 ust. 4 ustawy#_ftn2[1]:

„Europejski tytuł egzekucyjny lub jego odpis podlegający wykonaniu w Republice Litewskiej tłumaczy się na język litewski i wykonuje bez stosowania przepisów sekcji 7 rozdziału LX kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej.”

#_ftnref1[1] Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 4 maja 2005 r.)

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy#_ftn1[1] funkcję organów, o których mowa w art. 25 rozporządzenia, tzn. organów wyznaczonych w celu wydawania europejskiego tytułu egzekucyjnego dotyczącego dokumentów urzędowych, pełnią notariusze.

Artykuł 4 ust. 2 ustawy#_ftn2[1]:

„Na wniosek wierzyciela notariusz, który sporządził dokument urzędowy, wydaje europejski tytuł egzekucyjny dotyczący tego dokumentu w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu. Notariusz wydaje europejski tytuł egzekucyjny nie później niż w ciągu 5 dni po dniu, w którym otrzymał wniosek o wydanie europejskiego tytułu egzekucyjnego.”

#_ftnref1[1] Europejski tytuł egzekucyjny dla roszczeń bezspornych (Dziennik Ustaw nr 58 z dnia 4 maja 2005 r.)

Ostatnia aktualizacja: 21/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Węgry

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Przepisy dotyczące sprostowania lub uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego na terytorium Węgier zostały zamieszczone w rozdziale II ustawy LIII z 1994 r. o egzekucji sądowej.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Przepisy dotyczące kontroli orzeczeń stanowiących podstawę wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego zamieszczono w rozdziale VII ustawy III z 1952 r. – kodeks cywilny.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Językami akceptowanymi na potrzeby sporządzenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego są angielski i węgierski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Organem właściwym do wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego na podstawie dokumentu urzędowego sporządzonego na Węgrzech jest zwykle sąd rejonowy właściwy dla okręgu, w którym mieści się organ sporządzający dokument.

Jednak w przypadku dokumentu urzędowego sporządzonego przez notariusza, wydanego przez niego nakazu lub zatwierdzonej przez niego ugody mającej te same skutki co ugoda sądowa organem właściwym do wydania zaświadczenia jest notariusz.

Sądy właściwe do wydania zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego na podstawie dokumentów sporządzonych na Węgrzech można wyszukiwać za pomocą wyszukiwarki dostępnej na górze strony.

Notariuszy działających w charakterze organów wydających zaświadczenia można wyszukiwać za pomocą wyszukiwarki dostępnej za pośrednictwem tego [łącza](#).

Ostatnia aktualizacja: 24/10/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Niderlandy

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

1.1. Procedura sprostowania

Wniosek o sprostowanie można zgłosić do sądu, który zatwierdził dany tytuł jako europejski tytuł egzekucyjny, wykorzystując w tym celu formularz zawarty w załączniku VI do rozporządzenia. Procedurę regulują przepisy art. 4 ustawy wykonawczej; jest to uproszczona procedura składania wniosków. Oznacza to, że oprócz ustawy wykonawczej zastosowanie będą miały również przepisy art. 261 i nast. kodeksu postępowania cywilnego. Artykuł 358 i nast. oraz art. 426 i nast. tego kodeksu stosują się odpowiednio do zażalenia i kasacji.

Artykuł 4 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego

1. Wnioski o sprostowanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia składa się na formularzu ustanowionym w art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sądzie, który zatwierdził tytuł jako europejski tytuł egzekucyjny. Artykuły 2 ust. 2 i 3 stosuje się analogicznie.
2. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, sporządził wierzyciel, na żądanie którego wydano tytuł, w miarę możliwości wnioskowi temu towarzyszy oryginał europejskiego tytułu egzekucyjnego, który ma ulec sprostowaniu. Nie ma konieczności wezwania dłużnika do stawienia się. Datę wydania postanowienia o sprostowaniu wyznacza sąd; datę tę umieszcza się na postanowieniu sądu, następnie wydaje się sprostowane zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. W tym momencie pierwotny europejski tytuł egzekucyjny traci ważność. Jeśli wniosek zostaje oddalony, oryginał europejskiego tytułu egzekucyjnego zostaje zwrócony wnioskodawcy.
3. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, sporządził dłużnik, sąd zanim wyda postanowienie o sprostowaniu tytułu, przyzna wierzycielowi i dłużnikowi możliwość wypowiedzenia swoich uwag. Datę wydania postanowienia o sprostowaniu wyznacza sąd; datę tę umieszcza się na postanowieniu sądu, jak również informację o przeprowadzonej czynności, następnie wydaje się sprostowane zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. W tym momencie pierwotny europejski tytuł egzekucyjny traci ważność. Sąd pouczy wierzyciela o zdeponowaniu nowego tytułu w kancelarii sądu.

Artykuł 2 ust. 2 i 3 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego

2. Autentyczną kopię tytułu, w odniesieniu do którego wpłynął wniosek o zaświadczenie, oraz dokument wszczynający postępowanie składa się wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1. W miarę możliwości wniosek powinien zawierać wszelkie szczegóły niezbędne sądowi do poświadczenia orzeczenia jako europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia. Jeśli zawarte we wniosku informacje lub załączone dokumenty są niekompletne, wnioskodawcy przysługuje możliwość ich uzupełnienia.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, doręcza urzędnik sądowy lub prokurator. Doręczenie przez urzędnika sądowego lub prokuratora nie jest wymagane w przypadku orzeczenia wydanego przez sędziego sądu okręgowego.

1.2. Procedura uchylenia

Wnioski o uchylenie można składać na formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia w sądzie, który zatwierdził tytuł jako europejski tytuł egzekucyjny. Procedurę tę regulują przepisy art. 5 ustawy wykonawczej; jest to uproszczona procedura składania wniosków. Oznacza to, że oprócz ustawy wykonawczej zastosowanie będą miały również przepisy art. 261 i nast. kodeksu postępowania cywilnego. Artykuł 358 i nast. oraz art. 426 i nast. tego kodeksu stosują się odpowiednio do zażalenia i kasacji.

Artykuł 5 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego

1. Wnioski o uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia składa się na formularzu ustanowionym w art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sądzie, który zatwierdził tytuł jako europejski tytuł egzekucyjny. Artykuł 2 ust. 2 i 3 stosuje się analogicznie.
2. O uchyleniu zaświadczenia orzeka sąd po umożliwieniu stronom przedstawienia swoich uwag, wydając postanowienie w dniu przez siebie wyznaczonym. Sąd może pouczyć wierzyciela o zdeponowaniu nowego tytułu w kancelarii sądu.

Artykuł 2 ust. 2 i 3 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego

2. Autentyczną kopię tytułu, w odniesieniu do którego wpłynął wniosek o zaświadczenie, oraz dokument wszczynający postępowanie składa się wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1. W miarę możliwości wniosek powinien zawierać wszelkie szczegóły niezbędne sądowi do poświadczenia orzeczenia jako europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia. Jeśli zawarte we wniosku informacje lub załączone dokumenty są niekompletne, wnioskodawcy przysługuje możliwość ich uzupełnienia.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, doręcza urzędnik sądowy lub prokurator. Doręczenie przez urzędnika sądowego lub prokuratora nie jest wymagane w przypadku orzeczenia wydanego przez sędziego sądu okręgowego.

2. Procedury kontroli (art. 19 ust. 1)

Kontroli orzeczenia w sprawie roszczenia bezspornego zgodnie z art. 19 rozporządzenia można zażądać zgodnie z art. 8 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego. Jeśli postanowienie kontroli ma być wydane na podstawie art. 8 ust. 3 w drodze pisemnego wniosku, stosuje się przepisy art. 261 i nast. kodeksu postępowania cywilnego.

Artykuł 8 ustawy wykonawczej do europejskiego tytułu egzekucyjnego

1. Jeśli chodzi o orzeczenia w sprawie roszczeń bezspornych, do których stosuje się rozporządzenie, dłużnik może złożyć wniosek o kontrolę w sądzie, który wydał tytuł, z powodów określonych w art. 19 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia.
2. Jeśli wniosek o kontrolę dotyczy orzeczenia, należy go sporządzić w formie zawiadomienia o sprzeciwie zgodnie z art. 146 kodeksu postępowania cywilnego.
3. Jeśli wniosek o kontrolę dotyczy postanowienia, należy go sporządzić w formie prostego wniosku.
4. Zażalenie należy złożyć:

- a) w przypadku, w którym zastosowanie mają przepisy art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia – w ciągu czterech tygodni od doręczenia dłużnikowi orzeczenia;
- b) w przypadku, w którym zastosowanie mają przepisy art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia – w ciągu czterech tygodni po ustaniu okoliczności opisanych w wymienionym artykule.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Językiem akceptowanym do celów art. 20 rozporządzenia jest język niderlandzki bądź każdy inny język rozumiany przez dłużnika.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Funkcję organu wyznaczonego przez Niderlandy w celu poświadczania dokumentu jako europejskiego tytułu egzekucyjnego zgodnie z art. 25 rozporządzenia pełni sędzia postępowania incydentalnego w sądzie właściwym dla okręgu, w którym mieści się kancelaria notariusza, który sporządził oryginał dokumentu.

Ostatnia aktualizacja: 25/08/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Austria

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

- Jeżeli chodzi o orzeczenia i ugody sądowe, jak i o porozumienia odnoszące się do zobowiązań alimentacyjnych, o których mowa art. 4 pkt 3 lit. b): wniosek o cofnięcie lub sprostowanie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego należy złożyć do sądu bądź urzędu, który wydał to zaświadczenie (§ 419 ust. 1 i 2 austriackiego kodeksu egzekucyjnego (*Exekutionsordnung*)).

- Jeżeli chodzi o akty notarialne stanowiące tytuły egzekucyjne (*Notariatsakte*): wniosek o sprostowanie należy złożyć u notariusza, który sporządził taki akt notarialny lub, jeżeli napotyka to na trudne do przewyciężenia przeszkody, u powołanej na podstawie §§ 119, 146, 149 austriackiego kodeksu notarialnego (*Notariatsordnung*) innej osoby urzędowej. Jeżeli chodzi o cofnięcie wydanego przez notariusza zaświadczenia, właściwy w tym zakresie jest sąd rozstrzygający zgodnie z ustawami procesowymi w przedmiocie uchylenia wykonalności notarialnego tytułu egzekucyjnego (§ 419 ust. 3 kodeksu egzekucyjnego).

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

- jeżeli dokument został prawidłowo doręczony: wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego (*Antrag auf Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*) w związku z niedochowaniem terminu do zakwestionowania dochodzonego przed sądem roszczenia lub niedochowaniem terminu rozprawy.

- jeżeli dokument nie został prawidłowo doręczony: wniosek o ponowne doręczenie (*Antrag auf neuerliche Zustellung*); w odniesieniu do rozstrzygnięć wydanych w postępowaniu jednoinstancyjnym, takich jak nakaz zapłaty (*Zahlungsbefehl*) lub nakaz zapłaty z weksla (*Wechselzahlungsauftrag*); apelacja (*Berufung*) w odniesieniu do orzeczeń (w przypadku wyroków zaocznych); skarga kasacyjna (*Rekurs*) w odniesieniu do innych postanowień wydanych w wyniku zaniechania obrony przez pozwanego.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Niemiecki.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

- jeżeli chodzi o porozumienia odnoszące się do zobowiązań alimentacyjnych, o których mowa art. 4 pkt 3 lit. b): urząd, przed którym zawarto dane porozumienie.

- jeżeli chodzi o akty notarialne stanowiące tytuły egzekucyjne: notariusz, który sporządził taki akt notarialny lub, jeżeli napotyka to na trudne do przewyciężenia przeszkody, inna osoba urzędowa powołana na podstawie §§ 119, 146, 149 austriackiego kodeksu notarialnego (*Notariatsordnung*). Pełny wykaz notariuszy znajduje się na stronie internetowej Austriackiej Izby Notarialnej (*Österreichische Notariatskammer*) pod poniższym odnośnikiem:

<http://www.notar.at/>

Ostatnia aktualizacja: 10/11/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Polska

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

- Procedura sprostowania: sprostowanie w trybie art. 350 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 361 kodeksu postępowania cywilnego.

„**Artykuł 350 § 1.** Sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

§ 2. Sprostowanie sąd może postanowić na posiedzeniu niejawnym; o sprostowaniu umieszcza się wzmiankę na oryginale wyroku, a na żądanie stron także na udzielonych im wypisach. Dalsze odpisy i wypisy powinny być zredagowane w brzmieniu uwzględniającym postanowienie o sprostowaniu.

§ 3. Jeżeli sprawa toczy się przed sądem drugiej instancji, sąd ten może z urzędu sprostować wyrok pierwszej instancji.

Artykuł 361. Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej.”

Artykuł 13 § 2. Przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań unormowanych w niniejszym kodeksie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego wydawane jest w trybie art. 7951 k. p. c. w formie postanowienia.

- Procedura uchylenia w trybie art. 7954 kodeksu postępowania cywilnego.

„**Artykuł 7954 § 1.** W razie stwierdzenia, że istnieje określona w przepisach odrębnych podstawa do uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, sąd, który je wydał, na wniosek dłużnika uchyla to zaświadczenie.

§2. Wniosek zgłasza się w terminie miesięcznym od dnia doręczenia dłużnikowi postanowienia o wydaniu zaświadczenia.

§3. Jeżeli wniosek nie jest sporządzony na formularzu określonym w przepisach odrębnych, powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego oraz wskazywać okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 4. Przed uchyleniem postanowienia sąd wysłucha wierzyciela.

§ 5. Na postanowienie w przedmiocie uchylenia zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego przysługuje zażalenie.”

Wniosek w przedmiocie uchylenia europejskiego tytułu egzekucyjnego podlega opłacie w wysokości 50 PLN

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Procedura kontroli: przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia w trybie art. 168-172 kodeksu postępowania cywilnego.

„**Artykuł 168 § 1.** Jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.

Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

§ 2. Przywrócenie nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych.

Artykuł 169 § 1. Pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

Artykuł 169 § 2. W piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

Artykuł 169 § 3. Równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności procesowej.

Artykuł 169 § 4. Po upływie roku od uchybionego terminu, jego przywrócenie jest dopuszczalne tylko w wypadkach wyjątkowych.

Artykuł 169 § 5. Postanowienie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Artykuł 172. Zgłoszenie wniosku o przywrócenie terminu nie wstrzymuje postępowania w sprawie ani wykonania orzeczenia. Sąd może jednak, stosownie do okoliczności, wstrzymać postępowanie lub wykonanie orzeczenia. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. W razie uwzględnienia wniosku sąd może natychmiast przystąpić do rozpoznania sprawy."

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Języki akceptowane zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia: język polski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Organy, o których mowa w art. 25 rozporządzenia: sądy rejonowe; właściwy miejscowo jest ten z sądów rejonowych, w którego okręgu sporządzony został dokument urzędowy.

Ostatnia aktualizacja: 26/06/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Portugalia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Wnioski o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego są sporządzane przez podmiot, który wydał zaświadczenie na ujednoliconym formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Do celów art. 19 ust. 1 lit. a) postępowanie na potrzeby kontroli orzeczenia zostało określone w art. 696 lit. e) kodeksu postępowania cywilnego.

Do celów do art. 19 ust. 1 lit. b) postępowanie na potrzeby kontroli orzeczenia zostało określone w art. 140 kodeksu postępowania cywilnego.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Akceptowanym językiem jest język portugalski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Osobami uprawnionymi do poświadczania dokumentów urzędowych są notariusze.

Ostatnia aktualizacja: 20/08/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Rumunia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Jeżeli tytuł egzekucyjny jest orzeczeniem sądowym, w którym uwzględniono ugodę sądową bądź inne porozumienie zawarte między stronami, do wydania zaświadczenia właściwy jest sąd pierwszej instancji (art. 2 ust. 1 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie środków koniecznych do wykonania niektórych rozporządzeń Wspólnoty po wstąpieniu Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego ze zmianami ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami).

Do rozpatrzenia wniosku o sprostowanie zaświadczenia właściwy jest sąd, który wydał to zaświadczenie. Sąd ten orzeka w sprawie wniosku o wydanie zaświadczenia bez stawienia stron. Od orzeczenia uwzględniającego wniosek nie przysługują środki odwoławcze. Zaświadczenie jest wydawane wierzycielowi, a jego odpis przesyła się dłużnikowi. Zwyczajny środek zaskarżenia od orzeczenia o odrzuceniu wniosku można wnieść w terminie piętnastu dni od dnia wydania orzeczenia, jeśli wierzyciel był obecny na posiedzeniu lub w terminie piętnastu dni od dnia doręczenia orzeczenia wierzycielowi, jeśli był on nieobecny. Te same przepisy stosuje się odpowiednio w przypadku skargi kasacyjnej (*recurs*) (art. 2, art. 3, art. 5 i art. 6 art. 11 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie środków koniecznych do wykonania niektórych rozporządzeń Wspólnoty po wstąpieniu Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego ze zmianami ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami).

Wniosek o uchylenie zaświadczenia należy wnieść do sądu, który wydał to zaświadczenie, w terminie miesiąca od dnia jego doręczenia. Jeżeli po wezwaniu stron sąd uzna, że zaświadczenie wydano niezgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 805/2004, bada zastosowany środek i uchyla zaświadczenie w całości lub w części. Od orzeczenia przysługuje zwyczajny środek zaskarżenia (*apel*), który można wnieść w terminie piętnastu dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Te same przepisy mają zastosowanie w przypadku skargi kasacyjnej (*recurs*) (art. 7 art. 11 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie środków koniecznych do wykonania niektórych rozporządzeń Wspólnoty po wstąpieniu Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego ze zmianami ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami).

Ponowne zbadanie orzeczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

Na podstawie ustawodawstwa rumuńskiego postępowanie na potrzeby ponownego zbadania orzeczenia wskazane w art. 19 ust. 1 może zostać wszczęte w drodze wniesienia zwyczajnego środka zaskarżenia (*apel*) oraz nadzwyczajnych środków zaskarżenia: skargi kasacyjnej (*recurs*), skargi o uchylenie orzeczenia (*contestatie în anulare*) i skargi o wznowienie postępowania (*revizuire*).

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Ponowne zbadanie orzeczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

Na podstawie ustawodawstwa rumuńskiego postępowanie na potrzeby ponownego zbadania orzeczenia wskazane w art. 19 ust. 1 może zostać wszczęte w drodze wniesienia zwyczajnego środka zaskarżenia (*apel*) oraz nadzwyczajnych środków zaskarżenia: skargi kasacyjnej (*recurs*), skargi o uchylenie orzeczenia (*contestatie în anulare*) i skargi o wznowienie postępowania (*revizuire*).

Zwyczajny środek zaskarżenia został uregulowany w art. 466-482 kodeksu postępowania cywilnego.

Można go wnieść od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji. Termin na jego wniesienie wynosi 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Na czas rozpatrywania zwyczajnego środka zaskarżenia zawieszają się wykonanie orzeczenia sądu pierwszej instancji. Zwyczajny środek zaskarżenia wraz z uzasadnieniem kieruje się do sądu, który wydał zaskarżane orzeczenie.

Po upływie wspomnianego terminu pozwany jest uprawniony do sformułowania na piśmie, w ramach postępowania służącego rozpatrzeniu zwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego przez stronę przeciwną, własnego zwyczajnego środka zaskarżenia (**zwanego „krzyżowym środkiem zaskarżenia”: *apel incident***), który ma na celu uchylenie orzeczenia wydanego przez sąd pierwszej instancji.

W przypadku przypozwania oraz w sytuacji, w której do postępowania w pierwszej instancji przystąpiły osoby trzecie, pozwany, po upływie terminu na wniesienie zwyczajnego środka zaskarżenia, jest również uprawniony do wniesienia na piśmie środka zaskarżenia (**zwanego „prowokowanym środkiem zaskarżenia”, apel provocat**) przeciwko pozostałym pozwany lub innym uczestnikom postępowania w pierwszej instancji, którzy nie wnieśli głównego środka zaskarżenia, jeżeli ich uczestnictwo wywołało skutki dotyczące sytuacji prawnej pozwanego w postępowaniu.

Pozwany wnosi zarówno krzyżowy, jak i prowokowany środek zaskarżenia w odpowiedzi na zwyczajny środek zaskarżenia wniesiony przez powoda. Terminowe wniesienie zwyczajnego środka zaskarżenia prowadzi do ponownego rozpatrzenia sprawy co do istoty, a sąd drugiej instancji wydaje orzeczenie dotyczące zarówno okoliczności sprawy, jak i zagadnień prawnych (**dewolutywny skutek zwyczajnego środka zaskarżenia, efectul devolutiv al apelului**). Sąd drugiej instancji rozpatruje sprawę co do jej istoty w granicach środka zaskarżenia wniesionego przez skarżącego i w odniesieniu do tej części orzeczenia sądu pierwszej instancji, która podlega zaskarżeniu. Skutek dewolutywny ma zastosowanie do całego zaskarżonego orzeczenia, jeżeli zwyczajny środek zaskarżenia nie ograniczał się do określonych rozwiązań przedstawionych w części operatywnej orzeczenia, gdy orzeczenie zostanie najprawdopodobniej uchylone lub gdy przedmiot sporu jest niepodzielny.

Sąd drugiej instancji może utrzymać zaskarżone orzeczenie w mocy. W takim przypadku sąd drugiej instancji oddala lub odrzuca zwyczajny środek zaskarżenia, bądź umarza postępowanie. W przypadku przyjęcia zwyczajnego środka zaskarżenia do rozpatrzenia sąd może uchylić lub zmienić zaskarżone orzeczenie.

W razie stwierdzenia, że sąd pierwszej instancji niewłaściwie rozstrzygnął sprawę bez jej odpowiedniego rozpoznania lub jeśli została ona rozpoznana pod nieobecność stron, które nie zostały odpowiednio wezwane, sąd drugiej instancji uchyli zaskarżone orzeczenie i ponownie zbada sprawę co do jej istoty. Następnie sąd ten uchyli zaskarżone orzeczenie i skieruje sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji. Sprawa może być skierowana do ponownego rozpoznania tylko raz w trakcie postępowania.

Jeżeli sąd drugiej instancji stwierdzi, że sąd pierwszej instancji nie był sądem właściwym do rozpoznania sprawy, uchyli zaskarżone orzeczenie i skieruje sprawę do rozpoznania przez właściwy sąd lub, odpowiednio, odrzuci pozew jako niedopuszczalny.

Jeżeli sąd drugiej instancji stwierdzi, że sprawa wchodzi w zakres jego właściwości w pierwszej instancji, uchyli zaskarżone orzeczenie i rozpozna sprawę co do jej istoty.

Sytuacja strony wnoszącej zwyczajny środek zaskarżenia nie może w jego wyniku ulec pogorszeniu w stosunku do sytuacji wynikającej z zaskarżonego orzeczenia.

Skarga kasacyjna została uregulowana w art. 483-502 kodeksu postępowania cywilnego.

Skarga kasacyjna przysługuje od orzeczeń, od których wniesiono już zwyczajny środek zaskarżenia, od których zwyczajny środek zaskarżenia nie przysługuje oraz w przypadkach wyraźnie przewidzianych przez prawo. Skarga kasacyjna nie przysługuje od orzeczeń wydanych w niektórych rodzajach spraw. Należą do nich sprawy dotyczące opieki, sprawy z zakresu prawa rodzinnego, sprawy dotyczące stanu cywilnego, zarządu budynkami i eksmisji. Sprawy dotyczące służebności, wytyczania i zmiany granic, zobowiązań o charakterze niepieniężnym, stwierdzenia zgonu, działu sądowego, żegluga cywilnej, sporów na gruncie prawa pracy, ubezpieczeń społecznych, wyłączenia, odszkodowania za szkody spowodowane błędami prawnymi, powództw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 500 000 RON, a także orzeczenia izb odwoławczych można zaskarżyć wyłącznie w drodze zwyczajnego środka zaskarżenia.

Termin na wniesienie skargi kasacyjnej wynosi 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Sprawę rozpatruje sąd wyższej instancji niż sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie. Na wniosek skarżącego sąd rozpatrujący sprawę może zarządzić zawieszenie wykonania orzeczenia będącego przedmiotem skargi. W przypadkach, w których możliwe jest wniesienie krzyżowego i prowokowanego zwyczajnego środka zaskarżenia przysługuje również prawo do wniesienia krzyżowej lub prowokowanej skargi kasacyjnej.

W przypadkach, w których co do zasady skarga kasacyjna nie przysługuje, sąd może, po zbadaniu wszystkich przedstawionych przesłanek i rozpatrzeniu kwestii prawnej, przyjąć skargę do rozpoznania, odrzucić ją lub oddalić, lub też umorzyć postępowanie. Jeżeli skarga kasacyjna jest dopuszczalna, zaskarżone orzeczenie można uchylić w całości lub w części. Uchylone orzeczenie nie wywołuje skutków prawnych. Postępowanie egzekucyjne lub zabezpieczające prowadzone na podstawie takiego orzeczenia nie wywołuje skutków prawnych. Sąd stwierdzi ten fakt z urzędu w wyroku uchylającym zaskarżone orzeczenie.

W przypadku uchylecia zaskarżonego orzeczenia wyrok sądu drugiej instancji rozstrzygający daną kwestię prawną wiąże sąd, który rozstrzygnął sprawę co do jej istoty. W przypadku uchylecia zaskarżonego orzeczenia w wyniku naruszenia przepisów dotyczących postępowania przed sądem, proces badania sprawy rozpocznie się od nowa od momentu wydania uchylonego aktu. Jeżeli zaskarżone orzeczenie zostanie uchylone, sąd pierwszej instancji ponownie rozpozna sprawę w granicach skargi, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności przywołanych w postępowaniu kasacyjnym.

Sytuacja skarżącego nie może ulec pogorszeniu ze względu na wniesienie skargi kasacyjnej, w wyniku której doszło do uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarga o uchylenie orzeczenia została uregulowana w art. 503 – 508 kodeksu postępowania cywilnego.

W przypadku prawomocnego orzeczenia można wnieść skargę o jego uchylenie, w przypadku gdy powód nie został należycie wezwany i nie był obecny przy rozpatrywaniu sprawy. Skargę o uchylenie orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżane orzeczenie. Termin na wniesienie skargi wynosi 15 dni od doręczenia orzeczenia, ale nie później niż rok od dnia jego uprawomocnienia się. Sąd może zawiesić wykonanie orzeczenia, w odniesieniu do którego wniesiono skargę o uchylenie orzeczenia, pod warunkiem ustanowienia zabezpieczenia. Jeżeli skarga jest zasadna, sąd rozstrzygnie sprawę wydając wyrok uchylający zaskarżone orzeczenie. Wyrok wydany w postępowaniu w sprawie skargi o uchylenie orzeczenia można zaskarżyć w taki sam sposób jak orzeczenie, od którego wniesiono skargę.

Skarga o wznowienie postępowania została uregulowana w art. 509–513 kodeksu postępowania cywilnego.

Skargę dotyczącą ponownego zbadania sprawy co do jej istoty można przykładowo wnieść w sytuacji, gdy strona, ze względu na okoliczności, na które nie miała wpływu, nie była w stanie stawić się w sądzie i zawiadomiła sąd o takiej sytuacji. Skargę o wznowienie postępowania można wnieść w terminie 15 dni licząc od dnia, w którym ustala przyczyna uniemożliwiająca stronie stawiennictwo. Sąd może zawiesić wykonanie orzeczenia, w odniesieniu do którego wniesiono skargę o wznowienie postępowania, o ile zostało ustanowione zabezpieczenie. W przypadku przyjęcia skargi o wznowienie postępowania, sąd zmieni zaskarżone orzeczenie w całości lub w części, natomiast uchyli je w przypadku gdy orzeczenie wydano na niekorzyść strony. Wyrok wydany w następstwie skargi o wznowienie postępowania można zaskarżyć w sposób przewidziany przez prawo w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Język rumuński

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Jeśli tytuł egzekucyjny jest dokumentem urzędowym, sądem właściwym do wydania zaświadczenia jest sąd rejonowy, w którego okręgu ma siedzibę podmiot, który wydał ten akt (art. 2 ust. 2 art. 11 nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie środków koniecznych do wykonania niektórych rozporządzeń Wspólnoty po wstąpieniu Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego ze zmianami ustawą nr 191/2007, z późniejszymi zmianami).

Ostatnia aktualizacja: 17/02/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Słowenia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Postępowanie w sprawie sprostowania, o którym mowa w art. 10 ust. 2:

W Słowenii wniosek o sprostowanie należy skierować do organu, który wydał zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego (art. 42c akapit pierwszy ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń, *Zakon o izvršbi in zavarovanju*).

Postępowanie w sprawie uchylenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2:

Postępowanie w sprawie uchylenia na podstawie art. 42c akapit drugi ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń (na potrzeby uchylenia zaświadczenia właściwy jest organ, który je wydał) oraz art. 40c akapit trzeci wspomnianej ustawy (na potrzeby postępowania o uchylenie prawomocnego zaświadczenia w oparciu o dokument urzędowy wydany na podstawie orzeczenia w sprawie egzekucji właściwość miejscowa należy do sądu, który jest właściwy miejscowo do orzekania w sprawie dopuszczalnych środków egzekucyjnych).

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Wznowienie postępowania na podstawie art. 394-405 kodeksu postępowania cywilnego.

Przywrócenie do stanu poprzedniego (restitutio in integrum) w rozumieniu art. 166-120 kodeksu postępowania cywilnego.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Językiem urzędowym jest język słoweński oraz dwa języki mniejszości narodowych, które są w oficjalnym użyciu w sądach na obszarach zamieszkiwanych odpowiednio przez te mniejszości (art. 6 i 104 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 15 ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń).

Językami mniejszości narodowych są język włoski i język węgierski.

Obszary różnorodne etnicznie zostały określone w ustawie ustanawiającej gminy i ich granice („ZUODNO”, *Uradni list RS* (Dziennik Urzędowy Republiki Słoweńskiej) nr 108/06 - wersja ujednolicona - oraz nr 9/11). Art. 5 tej ustawy stanowi: „Obszarami różnorodnymi etnicznie w rozumieniu niniejszej ustawy są obszary wskazane jako takie w obowiązujących statutach gmin Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola i Piran.”.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Notariusze.

Wykaz notariuszy znajduje się na stronie internetowej <http://www.notar-z.si/poisci-notarja>

Ostatnia aktualizacja: 26/10/2017

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Słowacja

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Zgodnie z art. 21 ustawy nr 160/2015 (kodeks postępowania cywilnego, *Civilný sporový poriadok*) sądem właściwym na potrzeby sprostowania lub uchylenia zaświadczenia jest sąd, który wydał orzeczenie lub który sporządził lub zatwierdził ugodę. Sądy dokonują sprostowań zaświadczeń na podstawie art. 224 kodeksu postępowania w sporach cywilnych.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Na warunkach określonych w art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia słowackie sądy są uprawnione do dokonywania kontroli orzeczeń na podstawie art. 355 – 457 kodeksu postępowania w sporach cywilnych. Zgodnie art. 19 ust. 1 lit. b) rozporządzenia sądy dokonują kontroli orzeczeń na podstawie art. 122 kodeksu postępowania cywilnego (wyjątek od zasady przedawnienia roszczeń).

W art. 355 – 457 uregulowano różne rodzaje środków zaskarżenia (apelację, wznowienie postępowania oraz skargę kasacyjną). Poszczególne przepisy regulują warunki dopuszczalności środków zaskarżenia, elementy, które powinny one zawierać, czynności, które należą do obowiązku sądów oraz przebieg postępowania apelacyjnego.

Poszczególne przepisy kodeksu postępowania cywilnego można znaleźć na stronie internetowej Slov-lex.sk

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Językiem akceptowanym w Republice Słowackiej na podstawie art. 20 ust. 2 lit. c) rozporządzenia jest język słowacki.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Zgodnie z art. 21 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego sąd okręgowy (*krajský súd*) właściwy na potrzeby legalizacji dokumentów sądowych zgodnie z art. 62 ustawy nr 97/1963 o prawie międzynarodowym prywatnym materialnym i procesowym, z późniejszymi zmianami, jest uprawniony do wydawania, sprostowania i uchylenia zaświadczeń zgodnie z przepisami szczególnymi dotyczącymi dokumentów urzędowych.

Sąd okręgowy jest właściwy na potrzeby legalizacji dokumentów sądowych lub wydawania *apostille*, jeżeli przedmiotowe dokumenty zostały sporządzone przez sądy rejonowe, notariuszy lub komorników w okręgu właściwości wspomnianego sądu, jeżeli wymienione wyżej organy lub podmioty zweryfikowały ich autentyczność lub też autentyczność złożonych pod nimi podpisów oraz jeżeli chodzi o tłumaczenia sporządzone przez tłumaczy przysięgłych lub opinie biegłych.

Ustawę nr 97/1963 można znaleźć na następującej stronie internetowej: Slov-lex.sk

Ostatnia aktualizacja: 08/11/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Finlandia

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

1.1 Procedura sprostowania, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. a)

W art. 2 rządowego projektu ustawy przedłożonego Parlamentowi (HE 137/2005) w związku z rozporządzeniem (WE) nr 805/2004 w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego proponuje się następującą procedurę sprostowania:

Sprostowanie istotnego błędu w zaświadczeniu europejskiego tytułu egzekucyjnego

Jeśli orzeczenie, ugoda zatwierdzona przez sąd albo dokument urzędowy zostały błędnie zapisane w zaświadczeniu wydanym na podstawie rozporządzenia, sąd lub inny organ, który wydał takie zaświadczenie, musi – na podstawie wniosku – sprostować rozbieżność.

Wnioski o sprostowanie można składać na standardowym formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia. Sprostowanie należy wprowadzić na oryginale zaświadczenia. Jeśli jest to niemożliwe, dłużnikowi należy wydać nowe zaświadczenie. Informację o sprostowaniu należy w miarę możliwości przekazać stronom, które wystąpiły o kopię zaświadczenia. Jeśli jedna ze stron złożyła zażalenie w kwestii sprostowania, o sprostowaniu należy zawiadomić sąd apelacyjny.

1.2 Procedura uchylenia, o której mowa w art. 10 ust. 2 lit. b)

W art. 3 rządowego projektu ustawy przedłożonego Parlamentowi (HE 137/2005) w związku z rozporządzeniem (WE) nr 805/2004 w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego proponuje się następującą procedurę uchylenia:

Uchylenie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego

Jeśli zaświadczenie nadające orzeczeniu, ugodzi zatwierdzonej przez sąd albo dokumentowi urzędowemu moc europejskiego tytułu egzekucyjnego zostało przyznane w sposób oczywiście bezzasadny w kontekście wymogów ustanowionych w rozporządzeniu, sąd lub inny organ, który wydał zaświadczenie, musi – na podstawie wniosku – uchylić takie zaświadczenie.

Wnioski o uchylenie zaświadczenia można składać na standardowym formularzu zawartym w załączniku VI do rozporządzenia. Stronom będzie przysługiwało prawo do bycia wysłuchanym, chyba że będzie to jawnie niepotrzebne.

Jeśli to możliwe, wzmiankę dotyczącą uchylenia należy umieścić na oryginale zaświadczenia. Informację o uchyleniu należy w miarę możliwości przekazać wszystkim stronom, które zażądały kopii zaświadczenia. Jeśli jedna ze stron złożyła zażalenie, o uchyleniu zaświadczenia należy zawiadomić sąd apelacyjny. Projekt ustawy ma wejść w życie w dniu 21 października 2005 r.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Zgodnie z art. 12 ust. 1 w odniesieniu do orzeczeń objętych art. 3 ust. 1 lit. b) i c) w przypadku niestawienia się pozwanego stosuje się minimalne standardy, o których mowa w rozdziale III rozporządzenia. Zgodnie z art. 12 ust. 2 przepisy rozdziału III stosuje się również w przypadku, gdy wyrok zaoczny został wydany przez sąd apelacyjny.

W przypadku wydania wyroku zaocznego oraz w sytuacji, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), dłużnik musi być w pewnych okolicznościach uprawniony do złożenia wniosku o kontrolę orzeczenia na mocy art. 19 ust. 1, tak aby orzeczeniu temu można było nadać zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. W Finlandii bierność dłużnika w sądzie okręgowym (*kärjäoikeus*) skutkuje wydaniem wyroku zaocznego. Zgodnie z rozdziałem 12 art. 15 kodeksu postępowania sądowego dłużnik ma prawo złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w ciągu trzydziestu dni od dnia, w którym otrzymał dające się zweryfikować zawiadomienie o orzeczeniu.

Faktyczna wiedza dłużnika na temat wyroku zaocznego nie ma znaczenia dla stosowania tego przepisu. Termin trzydziestu dni biegnie dla dłużnika od daty doręczenia mu wyroku zaocznego, a zatem zasada ta ma szerszy zakres niż minimalne standardy określone w art. 19. Ponadto w przypadku wyroków zaocznych dostępne są nadzwyczajne środki odwoławcze, o których mowa w rozdziale 31 kodeksu postępowania sądowego, w tym skarga złożona w związku z błędami proceduralnymi (par. 1) i wniosek o uchylenie w związku z istotnym błędem (par. 7). Dostępny jest także specjalny środek odwoławczy, o którym mowa w rozdziale 31 art. 17 – wniosek o przywrócenie terminu.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego może być wystawione w formie tłumaczenia na język fiński, szwedzki lub angielski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Dokumenty urzędowe, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. b), mają w Finlandii formę zatwierdzonych umów dotyczących obowiązków alimentacyjnych, a tym samym poświadczonych przez Radę ds. Socjalnych istniejącą w każdym mieście lub w każdej gminie miejskiej. Rada ta będzie również nadawać takim umowom europejski tytuł egzekucyjny.

Wykaz miast i gmin w Finlandii jest dostępny w formacie elektronicznym na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości pod adresem: www.oikeus.fi. Na stronach internetowych stowarzyszenia organów lokalnych i regionalnych, www.kunnat.net, znaleźć można także adresy miast i gmin.

Ostatnia aktualizacja: 16/08/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski tytuł egzekucyjny - Szwecja

1. Procedury sprostowania i cofnięcia (art. 10 ust. 2)

Zaświadczenie może być sprostowane zgodnie z art. 14 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń (art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Artykuł 14 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń

Jeżeli – ze względu na oczywistą omyłkę pisarską – zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego nie odpowiada treści wyroku, dokumentu urzędowego bądź postanowienia, zaświadczenie powinno zostać sprostowane przez sąd bądź organ, który je wydał. Od postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy.

Zaświadczenie może zostać uchylone zgodnie z art. 15 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń (art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Artykuł 15 ustawy (2014:912) określającej zasady uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów oraz uznania i międzynarodowego wykonania niektórych orzeczeń

Jeżeli zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego zostało wydane niezgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego, zostaje uchylone przez sąd bądź organ, który je wydał.

Zanim zaświadczenie zostanie uchylone, strony powinny mieć możliwość wyrażenia swojej opinii, chyba że jest to bezprzedmiotowe.

Od postanowienia o uchyleniu zaświadczenia nie przysługuje środek odwoławczy.

2. Procedury kontroli (art.19 ust. 1)

Postępowanie na potrzeby ponownego zbadania orzeczenia można wszcząć w drodze wniesienia środka odwoławczego (*överklagande*) zgodnie z rozdziałem 50 art. 1 kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*), skargi o wznowienie postępowania (*återvinning*) na podstawie rozdziału 44 art. 9

kodeksu postępowania sądowego, skargi o wznowienie postępowania (*återvinning*) na podstawie art. 52 ustawy (1990:746) o nakazach zapłaty (*betalningsföreläggande*) i udzielaniu pomocy w szczególnych sytuacjach (*handräckning*), wniosku o przywrócenie terminu (*återställande av försutten tid*) na podstawie rodz. 58 art. 11 kodeksu postępowania sądowego lub skargi ze względu na popełnienie poważnego błędu formalnego (*klagan över domvilla*) na podstawie rodz. 59 art. 1 kodeksu postępowania sądowego (art. 19 rozporządzenia w sprawie europejskiego tytułu egzekucyjnego).

Rozdział 50 art. 1 kodeksu postępowania sądowego

Strona mająca zamiar wnieść środek odwoławczy od wyroku sądu rejonowego (*tingsrätt*) w sprawie cywilnej powinna zrobić to na piśmie. Środek odwoławczy należy wnieść do sądu rejonowego. Sąd powinien otrzymać środek odwoławczy w terminie trzech tygodni od dnia doręczenia wyroku.

Rozdział 44 art. 9 kodeksu postępowania sądowego

Strona, wobec której zapadł wyrok zaoczny, może wnieść o ponowne rozpoznanie sprawy w sądzie, w którym pierwotnie wszczęto postępowanie, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym wyrok został tej stronie doręczony. Jeżeli strona nie złoży wniosku o wznowienie postępowania, od wyroku nie przysługują środki zaskarżenia w zakresie, w jakim zapadł on na niekorzyść strony, która była nieobecna na rozprawie.

Skargę o wznowienie postępowania należy wnieść na piśmie. Jeżeli wyrok zaoczny zapadł bez przeprowadzenia rozprawy, skarga musi zawierać wszystkie elementy, które byłyby wymagane od wnioskodawcy na potrzeby rozprawy.

Rozdział 58 art. 11 kodeksu postępowania sądowego

Jeżeli strona z uzasadnionych powodów nie dochowała terminu wniesienia środka odwoławczego od wyroku bądź postanowienia lub terminu wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, termin można przywrócić na wniosek tej strony.

Rozdział 59 art. 1 kodeksu postępowania sądowego

Wyrok, któremu przysługuje moc rzeczy osądzonej, może zostać uchylony z powodu poważnych błędów formalnych na wniosek osoby, której prawa wyrok ten narusza:

1. jeżeli sprawa została rozpoznana, chociaż istniała przesłanka niedopuszczalności, którą sąd wyższej instancji rozpoznający sprawę ma obowiązek uwzględnić z urzędu;
 2. jeżeli wyrok został wydany przeciwko osobie, która nie została należycie wezwana i nie stawiała się na rozprawie, bądź jeżeli wyrok narusza prawa osoby, która nie była stroną sporu;
 3. jeżeli wyrok jest sformułowany tak niejasno lub jest tak niekompletny, że sąd nie może wywnioskować z niego rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;
 4. jeżeli w toku postępowania doszło do innego poważnego błędu formalnego, co mogło wpłynąć na ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.
- Skarga ze względu na poważny błąd formalny, o której mowa w pkt 4 powyżej, opierająca się na okolicznościach, które nie zostały wcześniej przywołane, zostaje oddalona, chyba że skarżący może wykazać, że nie mógł ich przywołać w toku postępowania lub miał inny poważny powód, dla którego tego nie uczynił.

Rozdział 52 ustawy (1990:746) o nakazach zapłaty i udzielaniu pomocy w szczególnych sytuacjach

Jeżeli pozwany nie zgadza się z wyrokiem w sprawie o wydanie nakazu zapłaty bądź udzielenie pomocy, może wnieść o wznowienie postępowania.

3. Dopuszczalne języki (art. 20 ust. 2 lit. c)

Na potrzeby zaświadczenia akceptujemy następujące języki: szwedzki i angielski.

4. Organy wyznaczone celu nadawania zaświadczeń dokumentom urzędowym (art. 25)

Jeżeli szwedzka Rada ds. Dobrobytu Socjalnego (*Socialnämnd*) wydała dokument urzędowy, może także wydać w tej sprawie zaświadczenie europejskiego tytułu wykonawczego.

Ostatnia aktualizacja: 26/08/2016

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się

w informacji prawnej.